

8.

De samvirkende
Købmandsforeninger
i Danmark.

København, den 1. Februar 1936.

Undertegnede Handelshovedorganisation, hvis Medlemmer er Købmænd i samtlige Provinsbyer og overalt paa Landet, tillader sig ved nærværende at fremsætte følgende Bemærkninger til det af Landbrugsministeren under 8. Januar 1936 i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld.

Organisationen finder ingen Anledning til at tage Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Lovgivning som den omhandlede kan anses for paakrævet. Vi ønsker her kun at fastslaa, at hvis en saadan Lovgivning skal gennemføres, maa det ske paa en saadan Maade, at der ikke derved begaas nogen Ubillighed over for Landbruget og den Kreditorgruppe, ikke mindst Købmændene, der har vist Forstaaelse af Landbrugets Vanskeligheder ved at indrømme dette Kredit. Paa Baggrund heraf skal vore Bemærkninger i det følgende ses.

ad § 6.

Organisationen vil finde det rimeligt, at Købmændene, der har ydet Landbruget en saa betydelig Kredit, repræsenteres i det i § 6 omhandlede Bevillingsudvalg ved en Repræsentant fra vor Organisation.

ad § 9, 1ste Stykke, 2det Punktum.

For at undgaa, at denne Bestemmelse eventuelt bliver praktiseret paa en for Kreditorerne ubillig Maade, foreslaar vi, at den gives følgende Form:

„Det er en Forudsætning for Laanets Ydelse, at Udvalget ved Forhandling med Debitor og hans Kreditorer undersøger Muligheden for en eventuel Nedbringelse af Debtors Gæld eller Forrentningspligt.“

ad § 13, 2det Stykke.

Organisationen har bemærket, at man her lægger Jordens og Bygningernes Skyldværdi og den ved Formuebeskatningen fastsatte Værdi af Besætning og Inventar til Grund for Beregningen af Panteværdien, ligesom Debtors Formue ud over 110 pCt. af Panteværdien opgøres til den skattemæssigt ansatte Værdi. Vi vilde imidlertid finde det rimeligt, at man ved Opgørelsen af Debtors Aktiver lægger deres Værdi i Handel og Vandel til Grund. Dels er det, som man har erkendt i tidligere i Folketinget fremsatte Lovforslag, principielt urimeligt, at man ved en Ordning af Landbrugets Gældsforhold ikke foretager en individuel Vurdering af Debtors Aktiver, og dels opstaar der derved, at man lægger Skyldværdien til Grund for Beregningen af Panteværdien, det baade for Landbruget og Kreditorerne uretfærdige Forhold, at Skyldværdien i de forskellige Tilfælde varierer væsentligt i Forhold til Værdien i Handel og Vandel.